

Predmet: **Damir Lončarić** - v.d. ravnatelja Obavještajne agencije Vlade RH,
- saznanja, dostavljaju se

Napomena: U prilogu su kronološkim redom prezentirana prikupljena djelomična saznanja državnih tajnih službi koja su prikupljena tijekom dugog niza godina kada su službe pratile njegovo protuzakonito djelovanje.

Damir Lončarić je povezan sa organiziranim kriminalom već od 1993.g. kada je bio načelnik u PU Zagrebačkoj, za vrijeme dok je načelnik PU bio njegov bliski suradnik i prijatelj **Tomislav Karamarko**, bivši suradnik KOS-a.

Te godine Damir Lončarić je službeno obaviješten i dostavljena su mu saznanja SZUP-a o organiziranom kriminalu koji je vodio **Josip Lončarić**, u ovom trenutku uhićen i nalazi se u zatvoru u Sloveniji, a odnosio se na ilegalno krijumčarenje ljudi preko aerodroma "Pleso", te još nekih graničnih prijelaza iz BiH-a prema RH, a putovi ilegalnog prebacivanja ljudi išli su prema zemljama Zapadne Europe. Tadašnji načelnik Operativnog sektora PU Zagrebačke **Damir Lončarić** znao je za sve ove aktivnosti i nije ništa poduzimao, jer je već tada primio novac od Lončarića. Štoviše, da bi "posao" bolje funkcionirao Damir Lončarić u posao uvodi i svog prijatelja poznatog organiziranog mafijaškog "bossa" **Hrvoja Petrača**, koji investira novac u organizaciju Josipa Lončarića i ovaj tokom godina postaje jedan od najopasnijih krijumčara ljudi na prostoru Evrope. Da bi povećao i poboljšao posao Josip Lončarić i investitor Petrač osnivaju svoju avio-kompaniju, a "zaštitnik" Damir Lončarić redovno ubire svoj "danak" u velikim sumama novca.

Da bi efikasno proveo kontrolu posla na aerodromu "Pleso" odakle se prebacuje najviše ilegalnih migranata iz cijelog svijeta, Damir Lončarić zajedno s Karamarkom uspijeva posmjernjivati sve poštene policajce na aerodromu, a svi oni mogu posvjedočiti o ovom organiziranom kriminalu (jedan od zapovjednika je prebačen na Policijsku akademiju).

U to vrijeme (1993-95.g.) SZUP prikuplja podatke o ovim ilegalnim aktivnostima i spoznaje tko je sve u njih uključen iz državnog sustava. Dio tih podataka prezentiran je Damiru Lončariću još 1993.g., dok je bio načelnik Operative u PU Zagrebačkoj, ali kako se **on osobno uključio u organizirani kriminal**, SZUP mu nije više dostavio niti jednu informaciju o nezakonitim aktivnostima na Plesu, već je nastavio sa operativnim prikupljanjem informacija i nakon toga.

U ovom trenutku **ravnatelj SZUP-a gosp. Franjo Turek** raspolaže sa ovim saznanjima, ali ih nikada nije upotrijebio kao što je i trebao po službenoj dužnosti. Čak štoviše, od operativca (Vučković) u Centru SZUP-a Zagreb izuzima sva operativna saznanja prikupljena primjenom operativnih mjera i radnji nad Damikom Lončarićem i sada prikriva te dokaze kako bi ga zaštitio od kaznenog progona.

Odlaskom Karamarka s mjesta načelnika PU Zagrebačke, Damir Lončarić je umirovljen, ali je u cilju nastavljanja posla organiziranog kriminala, čiji je član sada definitivno postao, postavljen na mjesto šefa **sigurnosti** na najvažnijem mjestu za nastavak najprljavije **rabote ilegalnog prebacivanja ljudi**, a to je **aerodrom "Pleso"**. Damir Lončarić sada sa još većim žarom nastavlja svoj prljavi posao, a sustav je sam "dotjerao u red" još ranije postavljajući odane policajce na sva ključna mjesta na aerodromu. **Josip Lončarić, Hrvoje Petrač, Tomislav Karamarko i Damir Lončarić šire svoj posao do neslućenih granica, sve uz obavještajnu potporu Josipa Perkovića, a sada njegovog sina Saše Perkovića**, tako da je sve veći broj ilegalno prebačenih ljudi u zemlje Zapadne Evrope. Damir Lončarić sudjeluje u organizaciji ovog posla od 1995.g. do 2001.g. kada je postavljen za ravnatelja HIS-a.

Još nikad u povijesti obavještajnih službi nije se dogodilo da bivši policajac bude postavljen na mjesto šefa takvih službi, osim u RH. Svojim "direktorovanjem" Damir Lončarić učinio je, zajedno sa svojim mentorom Josipom Perkovićem, nepopravljivu štetu obavještajnoj zajednici RH i zbog toga mora snositi adekvatne posljedice. Sa obavještajnog gledišta prema dosad učinjenoj šteti samoj službi i državi nepobitno se može utvrditi da je **Damir Lončarić doslovno "ubačen" na mjesto ravnatelja OA kako bi paralizirao službu i njeno djelovanje.**

U njegovu postavljanju na tu funkciju ključnu ulogu odigrao je **Josip Perković**, poznati jugoslavenski udbaški funkcionar i organizator više od 180 ubojstava hrvatskih emigranata širom svijeta, posebno u mnogim zemljama Zapadne Evrope. Budući da je Josip Perković znao za nezakonite djelatnosti Damira Lončarića, metodom kompromitacije uspijeva ga vrbovati i pridobiti za suradnju.

U međuvremenu **Josip Perković odlazi kod Predsjednika Mesića** i uvjerava ga kako on može riješiti sve probleme unutar sigurnosno obavještajnog sustava, a istovremeno traži putove kako bi došao do utjecaja kod Račana i to mu uspijeva preko **Gorana Granića**.

Uvidjevši da preko Damira Lončarića može kontrolirati svu djelatnost HIS-a, sada OA, Josip Perković otkriva sve svoje karte: **postavlja za načelnika operativne uprave u HIS-u svog sina Aleksandra Perkovića** (sada Saša), a nakon nekoliko mjeseci promovira ga u pomoćnika za operacije. Kako bi imao potpunu kontrolu nad svime što se događa u operativno-sigurnosnom smislu, **za načelnika Operativne uprave u HIS-u (sada OA) postavlja Ivana Ivankovića** koji je ranije bio pripadnik zloglasnog KOS-a JNA i koji je izbačen iz svih hrvatskih sigurnosnih službi, da bi se vratio u HIS tijekom mandata Tomislava Družaka. Ivanković je obavio mnoge prljave poslove na koje ga je direktno slao Josip Perković, a u ovom trenutku odraduje sve što mu nalogodavci narede (oba Perkovića i Lončarić). Da bi imao potpunu kontrolu nad događajima u HIS-u Perković je preko Lončarića **posmjernjivao sve načelnike koji su do tada godinama izgrađivali sustav, te postavio sve svoje ljude (Gordan Papac je načelnik Odjela za sigurnost HIS-a koji na nezakonit način, primjenom operativno-tehničkih mjera prati sve njima sumnjive ljude u HIS-u).**

Tokom dugih godina svojih nezakonitih aktivnosti organizacija Josipa Lončarića postaje trn u oku za sve sigurnosno-obavještajne službe Zapadnih zemalja, posebno Njemačke, Italije, Austrije, Francuske i Slovenije. One usmjeravaju svoje operativne aktivnosti i poduzimaju sve potrebne mjere kako bi otkrili organizaciju koja stoji iza silnog priljeva ilegalno prebačenih ljudi u njihove zemlje preko RH i u tome uspijevaju. Rezultat tog rada je konačno **uhićenje Josipa Lončarića u Sloveniji** 2001.g., iako je prije toga o aktivnostima ove organizirane skupine zločinaca od strane zapadnih službi kao što je talijanski SISMI, njemačka BND i druge, a preko HIS-a izvještana je i hrvatska vlada i sve mjerodavne državne institucije kako bi poduzele zakonske mjere protiv Josipa Lončarića i njegove organizacije. Dakako da tada ništa efikasno nije poduzeto od strane policije i mjerodavnih službi u RH (samo su uhićene "sitne ribe" kako bi se javnosti zamazale oči), jer je ova skupina uspjela potplatiti čitav izvršni sustav, počev od pojedinih moćnih ljudi u samoj policiji i pravosuđu. Konačno, neposredni sudionici organiziranog kriminala kao što je Damir Lončarić, sada su zauzeli visoko pozicionirana mjesta u državnim službama, Damir Lončarić je postao ravnatelj Obavještajne agencije.

Uhićenjem Josipa Lončarića u Sloveniji još uvijek ne prestaje intenzitet ilegalnog prebacivanja ljudi preko RH u Evropu, jer najmoćnije osobe iz organizacije su još uvijek na ključnim pozicijama unutar sustava. Ipak, nakon terorističkog akta u New Yorku, zbog pritisaka SAD-a,

granice RH se mnogo striktnije nadgledaju, pa su i ilegalni prijelazi ljudi smanjeni.

Kao jedan od dokaza velike bliskosti između ravnatelja HIS-a Damira Lončarića i mafijaškog bossa Hrvoja Petrača je i taj da je **Petrač zaposlio Lončarićevu kćer u svojoj firmi**. Ravnatelj Lončarić zajedno s Petračem prljavo zarađeni novac nastavlja investirati u legalne poslove, pa zajedno s jednom od nekoliko Petračevih firmi, gradi male stambene vile na elitnim mjestima po gradu. **Budući da kao ravnatelj OA Lončarić raspoložuje velikim sumama državnog novca, dio tog novca prelijeva u zajedničke poslove sa Petračem. Ovaj dio posla iz OA obavlja pomoćnik Željko Radovanić, koji je došao iz MUP-a.**

Nakon imenovanja Damira Lončarića za ravnatelja HIS-a u glavama vođa ove zločinačke organizacije rodila se ideja o tome da Hrvoje Petrač preuzme vodeću ulogu kao glavni kum mafije u RH. Za to je bilo potrebno eliminirati konkurentnu mafijašku organizaciju Sliška. Sliško je ubijen s sprezi mafijaške organizacije Hrvoja Petrača, i uz potporu policijskih inspektora PU Zagrebačke, te pojedinih djelatnika i visoko pozicioniranih djelatnika sigurnosno-obavještajnih službi, a u tome je najviše sudjelovao ravnatelj OA Damir Lončarić i njegov mentor Josip Perković. Dva tjedna prije samog ubojstva Vjeke Sliške u HIS je na konzultacije skoro svakodnevno dolazio načelnik iz PU **Zdravko Šeničnjak**, ali i Josip Perković. Prilikom ubojstva Sliška na Cvjetnom trgu, pronađena su sredstva za komuniciranje kod izvršitelja James Capiua, za koje se sumnja da ih koriste u policiji. **Nakon ubojstva ravnatelj HIS-a Damir Lončarić ilegalno se nalazio s Petračem po gradu**, a najčešće u Samoboru u restoranu zajedničkog prijatelja, kako bi ga redovno izvještavao o toku istrage i kako bi ga upozorio na sve opasnosti koje prijete Petraču od pripadnika Sliškove organizacije (Sliškova supruga obećala je velike novce za informacije o nalogodavcima i izvršiteljima obojstva njenog supruga).

Sastanke s Petračem, kao ravnatelj HIS-a Lončarić je redovno tajno održavao po Zagrebu i okolici, pazeći da ne bude primjećen (što nikako nije uspijevaao, jer nije iskusan u tajnoj pratnji, iako je svoju karijeru započeo u tajnoj pratnji). Sastanke je održavao i u stranim zemljama, pa se je susreo s Petračem i u Parizu za vrijeme službenog sastanka na vrhu s direktorom francuske obavještajne službe DGSE.

Preko veza Josipa Perkovića unutar SZUP-a, SIS-a, HIS-a, MUP-a i ministarstva pravosuđa, Lončarić dobiva pravovremno podatke o

namjerama državnog sustava i klana Sliško prema Petraču i na taj način štiti svog poslovnog prijatelja.

Na mjestu ravnatelja HIS-a Lončarić je u mogućnosti kontrolirati sve poslove obavještajne zajednice izvan RH, ali i posredno u RH, preko starih veza Josipa Perkovića u svim institucijama države.

Kada je u pitanju uhićenje **Zorana Pripuza**, jednog od kriminalaca koji je povezan sa zločinačkom organizacijom ubijenog Bagarića čiji se pripadnici trenutno nalaze u zatvoru u Remetincu, Lončarić je mogao angažirati operativce HIS-a da ga pronađu u Njemačkoj, jer se trenutno tamo nalazi, ali jednostavno nije to htio učiniti, budući da bi na taj način štetio pojedincima iz zločinačke organizacije.

Da bi učvrstio svoj položaj kod Predsjednika Mesića i premijera Ivica Račana, Lončarić i njegovi sponzori idu dalje. Zloupotrebom vrhunske sofisticirane ofenzivne i pokretne opreme za prisluškivanje koju je HIS ranije nabavio od CIA i njenim nezakonitim korištenjem (jer je ekipa za korištenje te opreme sastavljena od vrlo pouzdanih Lončarićevih i Perkovićevih ljudi na čelu sa **Boris Gaćinom**), izlazila vikendima iz zgrade HIS-a i sa tom opremom odrađivala posao. Pouzdano se zna da su tom opremom prisluškivani ministar Lučin, premijer Račan, zatim predsjednik Mesić kojemu su posebno "sjeli za vrat" kada su doznali da njegov savjetnik **Željko Bagić**, preko **Čede Komljenovića** (~~bavi se vrhunskom prostitucijom u Milanu, jedna od njegovih klijenata bila je i jedna od najbogatijih Hrvatica **Slavica Radić Ecclestone**~~) organizira za Predsjednika Mesića "specijalne masaže" mladih djevojaka u jednom stanu u Ilici. Prisluškivanjem su doznali i za sve kontakte predstojnika UNS-a Tomislava Karamarka kojeg su kasnije i prisilili da da ostavku na mjesto predstojnika UNS-a (Karamarko je vrbovan još dok je radio u "Kršćanskoj sadašnjosti", na vezi ga držao **oficir KOS-a Željko Škovrlj**, sada u Beogradu. Njegovog suradnika u UNS-u bivšeg ravnatelja SZUP-a **Smiljana Reljića** također je držao na vezi kao suradnika KOS-a oficir KOS-a **Špiro Ninčević**, sada također u Beogradu. Reljić je umirovljen nedavno kao djelatna vojna osoba iako za to uopće nije imao uvjete. Upotrebom ove tehnike doznali su i da je Karamarko došao na nezakonit način do kuće na Markuševcu, koju trenutno prodaje za 5 milijuna DEM. Inače je Karamarko svojim utjecajem kod Predsjednika Mesića za ambasadora RH u Turskoj, Ankara, postavio **Adnana Muharemića**, koji je oženio sestru Karamarkove supruge (kći bivšeg ambasadora RH u Iranu Muftića). Petrač se trenutno pred opasnošću od Sliškovog klana i

opasnošću od službene istrage u RH, sklonio kod Muharemija u Ankaru. Nakon toga bio je jedno vrijeme u Italiji, odakle je povremeno dolazio diplomatskim kombijem koji mu je "sredio" ravnatelj Lončarić.

Preko mreže HIS-ovih operativnih pozicija u RH i posebno izvan zemlje, Lončarić i Perković prikupljaju najtajnije informacije o pojedincima iz političke opozicije. Najviše ih zanimaju informacije o Ivi Sanaderu, pa u Austriji pokušavaju dobiti informacije o Sanaderovim ilegalnim poslovima u Austriji. Dobili su informacije o njegovim ilegalnim financijskim transakcijama u njegove firme u Austriji iz RH, dok je Sanader bio šef Ureda Predsjednika Tuđmana, te dok je bio zamjenik Mate Granića u MVP RH. Prema glasinama koje se šire oko Sanadera, ispitivali su osobe koje imaju informacije o njegovim biseksualnim sklonostima. Postoji priča da su uspjeli dobiti video kazetu na kojoj je Sanader prikazan u vrlo kompromitiranom položaju.

Također su aktivni u prikupljanju kompromitirajućih informacija za pojedine visoko pozicionirane članove HSS-a, nakon odlaska HSLS-a iz vladajuće koalicije (čiji članovi su također na isti način kompromitirani od istih operativaca), kako bi oslabili HSS. Ovaj zadatak dobili su direktno od predsjednika Vlade Ivice Račana i njegovog šefa kabineta Igora Rađenovića, vezanog na KOS I bivšu Službu državne sigurnosti (brat mu je tamo ranije radio).

Josip Perković je preko Lončarića naredio samo nekolicini vrlo povjerljivih operativaca unutar HIS-a (**Ante Letica, Goran Mihić, Ivan Ivanković, Gordan Papac**), te povjerljivih ljudi u SZUP-u, VOS-u, SIS-u, kao i nekoliko njegovih stalnih i dugogodišnjih suradnika kao što je **Nikola Krišto** (ranije vođen kao suradnik Službe Državne Sigurnosti RH pod pseudonimom Bokser"), te **Mirko Ljubičić zvani "Šveps"**, bivši djelatnik VOS-a MORH-a, nezakonito prikupljanje informacija o aktivnostima Ivića Pašalića prilikom svoje predsjedničke kampanje unutar HDZ-a. Švepsov brat **Jakov Ljubičić** sada je zaposlen u Upravi za suradnju sa stranim službama OA-e, bez kvalifikacija za taj posao, jer ne govori niti jedan strani jezik.

Također su isti ljudi dobili u zadatak da na sve moguće načine saznaju gdje se nalazi **general Gotovina**. Ovaj zadatak je koordiniran sa naredbom savjetnika Predsjednika RH za nacionalnu sigurnost gosp. mr. **Željka Bagića**, koji je dugogodišnji prijatelj Damira Lončarića. Bagić je bivši šef osiguranja Stjepana Mesića dok je još bio Predsjednik Jugoslavije i sjedio u Beogradu, koji zajedno s Lončarićem dogovara i

koordinira ovu akciju koja nikada nije službeno zavedena kao operativna akcija u HIS-u ili SZUP-u, ali se neslužbeno tajno provodi preko Perkovićevih poslušnika unutar ovih službi.

Otkako je na postavljen na mjesto ravnatelja HIS-a Damir Lončarić čini sve što mu naredi njegov nalogodavac Josip Perković. Prije svega, čini sve kako bi u ovom trenutku ostao na mjestu ravnatelja, od toga da će se sukobiti i sa dugogodišnjim prijateljem Karamarkom, zbog dokumenata koje je Karamarko iznio iz Ureda za nacionalnu sigurnost i odveo u Državni arhiv. Čim je za to saznao, Lončarić se je dogovorio sa Perkovićem da se odmah reagira i da policija zapečati sobu s dokumentima u Arhivu, a kasnije preveze u HIS, gdje se i sada nalazi. Tako sada Perković i Lončarić mogu nastaviti svoje prljave rabote tako da kompromitiraju sve one koji im se nađu na njihovom putu, jer su dobili i vrlo povjerljive informacije i UNS-a.

Ovdje treba istaknuti važnu činjenicu koja se odnosi na **nezakonito iznošenje dokumentacije HIS-a u početku mandata Lončarića, kada je on dozvolio iznošenje dokumentacija HIS-a s oznakama državna tajna u nekoliko kombija u Državni arhiv, a poznato je da se to nikada do tada nije radilo niti u jednoj zemlji.** Nakon što je ova dokumentacija s oznakama državne tajne odvezena u Državni arhiv, u njemu je slobodan pristup omogućen haškim istražiteljima koji su tim dokumentima pokrenuli optužnice protiv hrvatskih generala. Ovaj čin nezakonitog iznošenja izuzetno osjetljive dokumentacije za hrvatske nacionalne interese iz tajne službe predstavlja čin kršenja zakona i rušenja državnih nacionalnih interesa, kada su državne tajne direktno predane u ruke haških istražitelja, a sankcioniranje ovakvog čina ravnatelja tajne službe samo je pitanje vremena, jer je previše svjedoka tome sramnom činu.

Lončarić je od samog početka uveo strahovladu u HIS, pa je svojim poslušnicima podijelio službene stanove, bez obzira na kriterije i dugogodišnje liste prioriteta. Tako je **službeni stan po drugi puta dobio Ivan Ivanković**, čovjek koji je u obavještajnu službu došao nakon što je izbačen zbog svojih prljavih rabota iz svih službi u kojima je do tada bio.

I na kraju najgora stvar, postoji još jedna sitna mrlja na Lončarićevoj biografiji, a to je direktno sudjelovanje u "samoubojstvu" Marka Bezera, koje je Lončarić inscenirao kao takvo.

Komentar:

Prikupljena saznanja traže postavljanje pitanja do kada će Vlada RH i mjerodavne državne institucije na ovaj način rješavati ovakve probleme unutar najvažnijeg segmenta državne uprave, postavljajući na ključne pozicije u sustavu naprljavije i najkorumpiranije osobe. Time se zapravo ne izgrađuje, nego ruši državni sustav. Dokaz tome je i ostavka državnog odvjetnika Radovana Ortinskog.

O svim ovim navodima svaki ozbiljniji istražitelj može dobiti potvrdu unutar postojećeg sustava od ljudi koji su, najčešće ne svojom voljom, neposredno bili uključeni u prljave rabote Damira Lončarića i njegovih sponzora. On je samo jedna od poluga kojima se koristi organizirani kriminal u RH, a u borbi dobra i zla, zlo u ovom trenutku pobjeđuje. Da li će odnijeti i konačnu pobjedu, ovisi direktno o predstavnicima vlasti. Do sada je vlast pokazala kako već više od pola godine nije potvrdila sadašnje ravnatelje OA, POA i VSA, a imala zakonski rok od samo mjesec dana da to učini. Dakle, sama Vlada RH krši zakon, omogućuje da i dalje na čelu izuzetno važnog segmenta svoje vlasti, ostaju ljudi poput Damira Lončarića koji umjesto da izgrađuju taj isti vladin sustav, on ga sustavno ruši na vlastitu korist i korist organiziranog kriminala (Petrač) i obavještajnog podzemlja (Perković).

Ova saznanja prikupljala su se godinama od ljudi koji samo žele pošteno raditi svoj posao za državu. Svaki od ovih navoda povezan je sa lako provjerljivim činjenicama koje su prikupljene radom pojedinih službi i državnih insititucija.

Predmet: Damir Lončarić, dopuna saznanja
- dostavljaju se

Nakon što je preko svojih doušničkih veza **Josip Perković** saznao za saznanja koja su upućena relevantnim državnim službama i političkim dužnosnicima, u Obavještajnoj agenciji započeo je **teror njezinog v.d. ravnatelja, bivšeg policajca Damira Lončarića**. Kao u najgora vremena komunističke torture, kada se zbog izgovorene riječi išlo u zatvor, a zatim i čitav život šikaniralo, takva je i sadašnja situacija u OA. Više se nitko ne usuđuje progovoriti niti riječi o bilo čemu što se može odnositi na rukovodstvo OA, bolje rečeno Lončarića, mlađeg Perkovića, Ivankovića, Papca i Leticu. **Čitava kuća je premrežena pravim doušnicima koji hvataju svaku izgovorenu riječ i kao poslušni psi odmah trče Lončariću (čitaj Saši Perkoviću) kako bi mu "objasnili tko stvara pomutnju i širi dezinformacije o rukovodstvu kuće"**. Što je još gore na nezakonit način prisluškuju službene telefone, a u **radne prostorije postavljaju prislušne uređaje** kako bi mogli nadgledati nepoćudne djelatnike. U takvoj atmosferi straha i beznađa u ovom trenutku rade djelatnici OA.

Lončarić je otvoreno izjavio svojem vozaču (inače nećak od pomoćnika u MUP-u Fabera) kako će ih sve "počistiti" čim ga ponovo imenuju.

Da bi pojačao svoje prijete, Lončarić je u OA (čitaj "Otac i sin Perković", kako se posprdno OA i naziva u kuloarima) nametnuo prave policijske metode: zbrajaju se minute kada netko zakasni, telefonske račune za službene mobitele se protupravno i nezakonito zaračunavaju i odbijaju direktno od plaće, uveo je plaćanje hrane u restoranu na elektronski način, ali je ponovo protupravno i nezakonito ukinuo tzv. topli obrok. Istovremeno svojim poslušnicima, poltronima i ulizicima omogućio je sve pogodnosti, pa je tako **Tomislava Lackovića, sina bivšeg ravnatelja Nadzorne službe u UNS-u i člana HDZ-a Lackovića (koji je to pokušao zaniijekati kada je 3. siječnja došla nova vlast),** inače neradnika i ljenčinu, a uz to bolesno ambicioznu osobu, bez ikakvih radnih rezultata, od 1.8.2002.g. poslao u veleposlanstvo Beč na deviznu plaću. Razlog tome je što je uredno svaki dan odlazio kod Saše Perkovića i iznosio mu što je tko rekao na ručku, u kafiću, u uredu, u zahodu.

Istovremeno je nagradio još jednog neradnika i profitera bez rezultata, a to je **Ratko Blagović**, koji je poslan u veleposlanstvo RH u Madrid, na mjesto ministra-savjetnika!? Pa svima je jasno da je to nagrada bez pokrića jer Obavještajna agencija sigurno nema nikakvih interesa

operativno raditi u Španjolskoj, a osim toga časnik za vezu španjolske službe već se nalazi u RH.

Nadalje, sina poznatog **dr. Fučkara, Igora**, Lončarić je poslao u Rim, a isti nikada nije radio niti jedan dan u Upravi za suradnju, a tamo je poslan kao djelatnik te Uprave, dakle kao časnik za vezu s talijanskom službom. Dakako da taj momak, zbog totalnog nepoznavanja tehnologije posla suradnje sa stranim službama, jednim od najvažnijih poslova OA, koji dobivaju ljudi koji imaju iskustava u operativnom radu i kao nagradu pri kraju svoje karijere, nije niti mogao postići nikakve rezultate, jer jednostavno nije bio obučavan za taj posao prije nego što je otišao u Rim. Ne treba ni spomenuti da talijanska služba ima svog časnika u Zagrebu.

Miroslav Musić je također za nagradu poslan u svibnju u Ankaru, iako turska služba u Zagrebu ima svog časnika. Musić je prije toga skoro 5 godina bio u Moskvi kao časnik za vezu i običaj je kada se vrati u domovinu, određeno vrijeme (najmanje godinu ili dvije) ponovo radi u službi i svojim znanjem i iskustvom pomogne izgradnji službe. No međutim samo nakon nekoliko mjeseci provedenih u sjedištu odmah je poslan u Tursku, čime se krše sva pravila službe (osim toga iz sigurnosnih razloga vrlo je važno da čovjek koji je duže boravio vani bude podvrgnut sigurnosnim provjerama u službi, što dakako nije učinjeno).

Gordan Akrap je bivši šef operative HIS-a, direktno je surađivao s Josipom Perkovićem, a njegov otac je radio za SDS i "pokrivao" je Hrvate u Njemačkoj u kojoj se još uvijek nalazi, pa je na taj način i sin nastavio raditi za Perkovića. Gordan Akrap je nagrađen mjestom u konzulatu RH u Munchenu, jer je pod patronatom Perkovića vodio akciju "Barakuda", koja se odnosila na vrbovanje i vođenje nedavno ubijenog suradnika HIS-a **Veselina Marinova**. Akrap je već ranije bio pozivan na sud zbog prljavih igara koje je vodio s Marinovim.

U ovom trenutku Josip Perković vodi operativni tečaj za pomno odabrane poslušnike u OA, a tečaj prije svega služi da bi Perković zaradio veliki novac koji će mu Lončarić isplatiti za jednomjesečni tečaj po nekoliko sati dnevno i to svakih nekoliko dana tokom mjeseca. Tečaj nije koncipiran da obuči djelatnike, nego da ih Perković dobro prouči prije nego njihova imena pošalje stranim službama, a posebno srpskoj s kojom on i dalje održava dobre veze.

Kako bi na bilo koji način zadržao svoju poziciju kao ravnatelj OA, Lončarić svakodnevno izlazi iz kuće kako bi se po gradu sastajao sa Josipom Perkovićem i dobio instrukcije za sve poteze koje vuče. Tako je vrlo očigledno da se zapravo sav posao OA odvija uz neprestani nadzor i

utjecaj Josipa Perkovića, tj. njegova sina, jer Lončarić ne vuče niti jedan potez bez suglasnosti oca i sina Perkovića.

Nakon što je Perković preko svojih veza saznao da su određena saznanja o Lončariću i njemu završila u Saboru, te na još nekim relevantnim mjestima, Saša Perković je, misleći da on stoji iza tih saznanja, nazvao bivšeg ravnatelja HIS-a **Miroslava Šeparovića** i rekao mu da će ga odmah poslije toga nazvati Damir Lončarić, što je ovaj i učinio, te je došlo do verbalnog sukoba potonje dvojice, međutim važno je znati da se Miroslava Šeparovića ne može zaplašiti prijetnjama. Nakon toga Josip Perković lobira i vrši pritisak preko svojih starih operativnih suradničkih pozicija unutar političkih stranaka, da Lončarić ponovo bude imenovan, a ako mu to ne uspije, istovremeno predlaže svog sina Aleksandra Perkovića (promijenio ime u Saša) za novog ravnatelja. Treba napomenuti da je Josip Perković oženio kćer zloglasnog UDBA-ša Đure Lukića, a desna ruka Josipa Perkovića u njihovim igrama u obavještajnom podzemlju je **Rade Bego**, koji je sudjelovao u mnogim ubojstvima Hrvata, koji je trebao također doći u OA, ali se to ipak nije dogodilo zbog loše sigurnosne provjere za Begu koja je stigla iz POA-e (veze sa visoko pozicioniranim oficirima KOS-a u RH za vrijeme rata).

Kada su u pitanju veze Perkovića i Lončarića, treba napomenuti da je **u vrijeme nerazjašnjenih ubojstava Hrvata u Zagrebu (Udiljak, Garbin, Paradžik, Zec, Bezer, itd.)** Lončarić bio na operativnoj poziciji s koje je mogao zataškavati i ometati istrage, pa mnoga od ovih ubojstava i nisu razjašnjena. Perković je u to doba bio pomoćnik ministra obrane Šuška zadužen za sigurnosne poslove (ili bolje rečeno za poslove diskreditacije i kriminalizacije hrvatske vojske, jer to sada izlazi na vidjelo na aktualnim suđenjima, **a postoje pouzdano utvrđena saznanja o Perkovićevim i Beginim vezama sa vojnim sigurnosnim službama bivše JNA, s puk. Latasom, Sabolovićem, Vasiljevićem**).

Perković i Lončarić su za nagradu dobili (uzeli) stanove na Pantovčaku, jedan ispod drugoga, još prije desetak godina.

Nadalje, kada je Lončarić (Perković) saznao da se je **Dubravko Derk kandidirao za ravnatelja OA i da je bio na razgovorima u Vladi**, započela je prava tortura prema njemu. Prije svega, Perković je preko svojih veza u POA utjecao na stvaranje takove sigurnosne provjere za Derka, da ga, prema lažnim informacijama u njoj, ne bi primili niti u jednu državnu službu. Sigurnosnu provjeru je radio povjerljivi čovjek Josipa Perkovića i Tureka i napunio je lažnim podacima, kako bi na taj način diskreditirao Derka. Korištenjem paralelnih veza unutar sustava došlo se do saznanja da je ravnatelj POA Turek vratio uslugu svojem

mentoru Perkoviću. U svemu ovome sudjelovao je i Željko Bagić savjetnik predsjednika Mesića, koji iz poznatih razloga protežira Lončarića, kako bi ovaj ostao na svojem položaju, dok bi Bagić trebao preuzeti visoko mjesto unutar sustava nacionalne sigurnosti (u Savjetu za nacionalnu sigurnost), iako Bagić o sustavu nacionalne sigurnosti nezna puno, a istovremeno ima mnogo kompetentnijih ljudi u samim službama od njega.

Međutim to dakako nije sve, **Derk je dekretom Lončarića premješten unutar OA** u Upravu za suradnju sa stranim službama, a ranije je bio savjetnik Lončarića, ali nije dobio nikakvo zaduženje, pa čitav dan samo sjedi u sobi i čita novine. Sramotno je da čovjek koji ima ogromno iskustvo u obavljanju visokih državnih službeničkih poslova (5 ratnih godina bio je načelnik PU Karlovačke) mora trpiti ovakve Lončarićeve torture. Postoji u OA dosta iskusnih obavještajaca koji su također na sličan način šikanirani kao i Derk, pa npr. **Stjepan Balog** također nema nikavih radnih obaveza, a u OA (ranije HIS) je od samih početaka izgradnje službe obavljao važne dužnosti, a također i **Davor Strenja**, iskusni obavještajac koji je na sličan način šikaniran od Lončarića i Perkovića. Postoji i čitav niz ljudi u OA koji su izloženi Lončarićevim (čitaj Perkovićevim) šikaniranjima, koji su spremni na sudu posvjedočiti sve njihove prljave rabote.

Ovakve poteze Lončariću omogućava njegova pozicija, jer je novim Zakonom, a onda i Pravilnikom o unutarnjem redu sam sebi omogućio da bude apsolutni gospodar života djelatnika OA, što u ovom trenutku maksimalno zloupotrebljava, i to bez ikakve kontrole, jer ona trenutno i ne postoji jer se nije ustrojila obavještajna zajednica do kraja. Zamislite biti u rukama organiziranog kriminalca 24 sata dnevno, kojemu je jedini zadatak poslušno služiti svom gospodaru Josipu Perkoviću u njegovim prljavim igrama.

Ne treba zaboraviti da Lončarić i dalje održava vezu s još jednim mafijašem, a to je Hrvoje Petrač, koji se prema pouzdanim saznanjima, nakon odlaska iz Turske, nalazio na sjeveru Italije. Nedavno je u strogo zaštićen krug kompleksa zgrada OA ušao automobil BMW talijanskih registracija, a čovjek koji je došao s tim autom zove se **Leo Dolezil**, koji je odmah išao u kabinet Lončarića. Lončarić je osobno naredio osiguranju da ne smije upisivati njegov ulazak u krug OA. **Leo Dolezil je zapravo glasnik Hrvoja Petrača iz Italije**, a donio je vijesti za Lončarića. U kabinetu su razgovarali o zajedničkim poslovima. **Leo Dolezil je inače susjed Damira Lončarića i Josipa Perkovića na Pantovčaku.**

Razgovor koji su Dolezil i Lončarić vodili snimljen je i bit će sigurno jednog dana korišten kao dokaz na sudu, uz adekvatno svjedočenje. Prema provjerenim i utvrđenim saznanjima prikupljenim unutar državnih ministarstava i službi, **nedavni dolazak mafijaškog bossa Hrvoja Petrača u Zagreb organizirali su ravnatelj OA Damir Lončarić, pomoćnik ministra UP Faber, Josip Perković, supruga Damira Lončarića koja radi u Ministarstvu uprave i pravosuđa.** Nedugo nakon dolaska Petrača u RH u Osijeku je ubijen Dakić, koji je imao mjenjačnice u tom gradu, a dugovao je novac Petraču. Prema dostupnim informacijama iz POA, Petrač je platio za njegovo ubojstvo. **Iza napada na direktora PBZ Božu Prku također stoji Hrvoje Petrač,** koji smatra da mu banka treba isplatiti 26 milijuna DEM. Istraga koju vode policajci PU Zagrebačke pokazat će da Petrač stoji iza premlaćivanja Prke.

Istovremeno kada je Dubravko Derk nepravredno i nezakonito izložen šikaniranju, **Lončarić je u suradnji s Franjom Turekom, ravnateljem POA, podigao kaznenu prijavu protiv Darka Domišljanovića, također njegovog savjetnika (kao i Derk) jer je smatrao da, uz Derka, i ovaj stoji iza iznošenja istine koja ga kompromitira kao pripadnika organiziranog kriminala.** Domišljanović je u ovom trenutku u vrlo teškom psihičkom stanju zbog toga, a on je stari i iskusni obavještajac, ali ipak nije očekivao da će Lončarić i Perković tako prljavo igrati protiv njega. Kaznena prijava je podnesena zbog neovlaštenog prisluškivanja visoko rangiranih političara, a Domišljanović je angažirao 2 odvjetnika. Za sada je vrlo teško reći kako će proći cijeli postupak, ali važno je reći da Lončarićeva supruga radi u državnom odvjetništvu, dok istovremeno Perković ima svoje vrbovane suradnike među sucima i odvjetnicima (jedan od tih odvjetnika je i **Nobilo**, kojemu je Perković, preko ministra obrane Šuška, namjestio dobro plaćeni posao (država RH plaćala je njegove usluge 30.000 USA dolara mjesečno netto, sa svim plaćenim troškovima, a dio tog novca dogovorom je završio u Perkovićevim džepovima) branitelja generala Blaškića u Haagu. Važno je znati da je pokojni ministar Šušak vrbovan od bivše SDS na čelu koje je bio Perković, a vrbovan je u Norvalu u Kanadi preko brata iz Širokog Brijega koji se zove Petar Krasić (brat toga Krasića vodi danas skijaški centar iznad Mostara). Supruga pokojnog ministra Šuška Đurđa, rođ. Gojmerac je također vrbovana od istog brata i zajedno s mužem je radila za bivšu Službu državne sigurnosti.

Kako bi mogao voditi svoje prljave igre treba napomenuti da je Perković za šefa sektora koji se brine o kompletnoj arhivi bivše Službe državne sigurnosti, zatim SZUP-a i sada POA, stavio svojeg čovjeka **Juraja**

Bahnika, koji uvijek koristi podatke iz arhive kada je to potrebno Perkoviću i tajno mu ih dostavlja.

Kada je u pitanju suđenje kriminalnoj skupini u Remetincu, onda treba znati da je obrazac, po kojemu se kriminalci koriste za najprljavije poslove, bivša Služba državne sigurnosti koristila najviše za vrijeme dok je na njenom čelu bio Josip Perković. Početkom ratnih sukoba u RH, **Perković je u RH iz Njemačke doveo ubijenog Bagarića**, koji je onda povukao u Hrvatsku i sav šljam koji je imao oko sebe u Njemačkoj, da bi **pod patronatom Perkovića razarao svaki pokušaj izgadnje jake državne strukture**. Ovakav obrazac korištenja kriminalaca za svrhe ubojstava i stvaranja mafije unutar državnog sustava Perković je već pokazao u nekoliko navrata, kada je npr. **organizirao suđenje ubojici Vinku Sindičiću, od čega je ispala prava farsa**, a taj ubojica žena i djece (obitelj Ševo u Italiji, Bruno Bušić u Francuskoj, Nikola Štedul u Velikoj Britaniji) je sada na slobodi i šeće se Rijekom!? Dovoljno je samo provjeriti koji je sudac donio takvu presudu, pa će odmah biti jasno odakle korumpiranost u hrvatskom pravosuđu.

Ivica Kušurin, bivši djelatnik SZUP-a, koji je prema Perkovićevim naređenjima pokojnom Bagariću donosio izliste telefonskih razgovora koje je službeno ili ilegalno (što je bilo češće) provodio tada SZUP, u hotel Intercontinental, sklonjen je iz službe kod **Branka Jordanića**, u glavni inspektorijat (**Jordanić je kum Vjekoslava Brajovića**, bivšeg državnog tajnika MUP-a i još jednog u plejadi korumpiranih državnih službenika, koji je davao državljanstva RH i izdavao hrvatske putovnice najvećim kriminalcima na planeti kao što je **Semjon Mogilevič**). Brajević je upravo svjedok na suđenju zločinačkoj organizaciji u Remetincu.

Prema vrlo pouzdanim i provjerenim saznanjima, Josip Perković je kao pomoćnik ministra Šuška sudjelovao u organiziranju ubojstva Mire Barešića. Lažnu hrvatsku putovnicu napravio je Perković, a **Antonio Lekić** ju je osobno odnio u Madrid gdje se tada nalazio Barešić. Nakon dolaska u RH, organizirano je njegovo ubojstvo na području linije razgraničenja u zaleđu Zadra. Čovjek koji je sudjelovao u tom ubojstvu je kasnije ubijen u Zagrebu (ima prezime **Mustać**), a u svemu je sudjelovao i **Đuro Župan**.

Josip Perković angažiran je i oko "operativnog pokrivanja" političkih stranaka, a trenutno radi za potrebe SDP-a i HNS-a. On osobno organizator je rasturanja HSLŠ-a, a sad je dobio zadatak da isto učini i sa HDZ-om, a još više sa HSS-om. Za taj zadatak iskoristio

je i Željka Radovanića, pomoćnika ravnatelja Lončarića, koji je dobio zadatak da pristupi HSS-u što je nedavno i učinio. Obavještajna tehnologija kojom se koristi je metoda pritisaka i ucjena na osobe kao što je Radovanić, jer imaju mrlje u svojoj karijeri koje ga kompromitiraju i čine pogodnim za obavještajno manipuliranje. Budući da bi u nekakvoj raspodjeli političke moći unutar vladajuće koalicije, nakon odlaska HSLŠ-a, HSS mogao dobiti mjesto ravnatelja OA, Radovanić je dobio zadatak da postane član HSS, pa bi to bio argument u pregovorima između Račana i Tomčića.

Kada je u pitanju predstavljanje hrvatske obavještajne zajednice prema drugim evropskim i svjetskim obavještajnim službama, onda je Lončarić prava sramota za zemlju. U ovom trenutku OA surađuje sa desecima stranih službi i svaki direktor govori barem jedan strani jezik, ako ne i više, dok Lončarić već intenzivno godinu dana uči engleski jezik i još uvijek treba prevoditelja za svaki razgovor koji ima sa predstavnicima stranih službi. Da bi stvar bila još gora, njegova desna ruka (ili obratno) pomoćnik za operacije Saša Perković također ne može komunicirati niti sa jednom stranom službom na stranom jeziku, kao niti njegov šef operative uprave Ivan Ivanković. Ovi ljudi predstavljaju državu i stvaraju sliku i dojam o OA prema svim službama Evrope i svijeta i pokazuju kakav je nivo obrazovanja managmenta OA, čiji djelatnici rade u stranim zemljama.

Komentar:

Konačno je vrijeme da se odgovorne političke strukture i državni vrh na čelu s predsjednikom Vlade zamisle pred činjenicom da su vođenje i upravljanje sigurnosno-obavještajnim službama dali ljudima koji su zapravo pripadnici i stvarne vođe organiziranog kriminala i koji s tih pozicija taj isti štite svim sredstvima i resursima, koje im je zapravo država dala u ruke, ali ne na korist državi i njenim ljudima nego "državnoj mafiji", koja se obračunava sa svakim časnim i poštenim unutar sustava koji se usudi dignuti glavu protiv njihovih prljavih rabota.

Resurse koje im je državna vlast dala u ruke, oni zloupotrebljavaju da bi šikanirali vlastite djelatnike, a najviše za to da bi sačuvali vlastite mafijaške interese. Zbog čega Lončarić koristi tajnu pratnju OA kada npr. djelatnik OA ide izvan vlastitog doma posjetiti kuma ili prijatelja (primjećeni su ljudi iz tajne pratnje OA na Rudešu, zatim kod Privredne banke u Račkog), a ne za poslove za koje su i plaćeni: da rade izvan zemlje prije svega prema ciljevima koji ugrožavaju interese RH, a ne prema vlastitim djelatnicima u svojoj zemlji.

Još jednom potrebno je istaknuti: ukoliko se ovi organizirani kriminalci ne onemoguće u svojim prljavim radovima, ovakva saznanja više neće završavati na stolovima pojedinih političara i državnih dužnosnika, nego će cjelokupna hrvatska i svjetska javnost biti o tome obaviještena, jer se zloupotrebe gore navedenih moraju okončati i sudski procesuirati.

Borba za čiste ljude u obavještajnoj zajednici, koja je najvažniji segment profiliranja cjelokupne državne uprave, u ovom trenutku jedan je od najvažnijih zadataka ove vlasti i ona se mora svim sredstvima obračunati protiv svih Lončarića i Perkovića, koji sustavno uništavaju ne samo sigurnosno-obavještajne službe, nego i cjelokupni državni sustav. Do sada im nitko nije stao na put, a time je odgovornost državnih dužnosnika i političara za ovakvu situaciju (čitaj korupciju) veća, jer oni imaju moć da svojim angažiranjem spriječe daljnje urušavanje državnog sustava.

Apsurdno je da je za ravnatelja Obavještajne agencije koja raspolaže novcima poreznih obveznika, postavljen bivši policajac (što se nikad nije dogodilo niti u jednoj zemlji na svijetu, osim u Hrvatskoj) Damir Lončarić koji za osobne potrebe kao ravnatelj OA vozi čak 8 različitih automobila, zloupotrebljava državni novac za svoje osobne interese i interese organiziranog kriminalca na čelu sa Hrvojem Petračem.

Još apsurdnije je da je taj kriminalac već 7 mjeseci vršitelj dužnosti u Obavještajnoj agenciji, a Vlada i Sabor još nisu raspravljali o njegovom smjenjivanju (ili ponovnom postavljanju?!), ali isto tako niti o konačnom ustroju cijele obavještajne zajednice RH. **Zbog svega navedenog cijeli sigurnosno obavještajni sustav je potpuno paraliziran i time je ugrožena nacionalna sigurnost**, te je potreban hitan koncenzus političkih stranaka kada je u pitanju dogovor o izboru ljudi koji će rukovoditi pojedinim službama u ovom izuzetno važnom segmentu državne uprave.